
Dincolo De Bine Dincoace De R U Despre Iubire Alex

Civilizația uitată. Rolul exploziilor solare în trecutul și viitorul nostru

Intre viata si carti

Romania Yearbook

Jurnalul fericirii. Manuscrisul de la Rohia

Rumanian Review

Buletinul agriculturii

Cina blestemata

Discursuri parlamentare

Frumusețea va mântui lumea și alte eseuri

Teatru

Host Bibliographic Record for Boundwith Item Barcode 30112116683241 and Others

METAMORFOZELE OVIDIENE ÎN DIALOG CU LITERATURA ROMÂNĂ MODERNĂ ȘI POSTMODERNĂ

Puntea artelor

Interpretari la Platon

Letopisetul Tarii Moldovei de la Dabija-Voda pana la a doua domnie a lui Constantin Mavrocordat. O sama de cuvinte

Discursuri parlamentare: 1888-1895

Opera lui Tudor Arghezi

Dincolo de bine, dincoace de rău

Twentieth-century Eastern European Writers

Uricariul cuprinătoriu de hrisoave, anaforale si alte acte

The Columbia Guide to the Literatures of Eastern Europe Since 1945

Noul Dictionar Universal al limbii romane

Basarabia eminesciană

Escapada

Voința și puterea de creație. Opera lui Nicolae Breban

Opere Definitive - Teatru

Experiment in Post-war Romanian Literature

Ezra

Istoria seminarului "Veniamin" din Iași, 1803-1903

Escritos al dorso de la mano

Dincolo de ființă

Sociologie Noologica

Dumitru Tsepeneag and the Canon of Alternative Literature

Buletinul agriculturii

De Neamul Ungurenilor

Worlds Apart? A Postcolonial Reading of post-1945 East-Central European Culture

Repetari, intamplari, transformari

Zaharia

STUDII ÎN HERMENEUTICA PRE-JUDICATIVĂ ȘI MEONTOLOGIE. VOL. 5; STUDIES IN THE PRE-JUDICATIVE HERMENEUTICS AND MEONTOLOGY

Relation officielle de la maladie et de la mort du Sultan Mahmoud II, en réponse aux allégations publiées par MM. de Cadaluène et E. Barrault, etc

*Dincolo De Bine Dincoace De R U
Despre Iubire Alex*

Downloaded from <ftp.wtvq.com> by guest

MACK LAYLAH

Civilizația uitată. Rolul exploziilor solare în trecutul și viitorul nostru Grup Editorial Litera

Un instrument de lucru indispensabil tuturor celor interesați de cunoașterea lexicului limbii române și de folosirea corectă a acestuia. Cuprinde 78 961 de articole (145 904 de sensuri), în care se regăsesc cuvintele uzuale din limba română, numeroase neologisme, arhaisme, regionalisme, precum și termeni din toate domeniile vieții științifice, culturale, economice și sociale.

Informația, enciclopedică și lingvistică în aceeași măsură, este prezentată în articole concise și clare. Dicționarul valorifică tradiția lexicografică românească, pe care autorii o îmbogățesc, introducând noi cuvinte și sensuri, reformulând sau completând multe definiții din dicționarele deja existente. „Unul dintre marile merite și puncte de originalitate ale acestui dicționar este ilustrarea consecventă a cuvintelor și a sensurilor în context, prin citate literare și enunțuri construite, căci majoritatea dicționarelor noastre literare ofereau, din rațiuni de economie de spațiu, doar definiția, nu întotdeauna suficientă pentru o bună înțelegere a utilizării cuvântului.” Rodica Zafiu
[Intre viata si carti](#) Dalkey Archive Press

Cătălin Gicaru-Cincă, nacido en Rumanía en 1978. Estudios de Filosofía y Sociología en la Universidad de Craiova y título de doctor en Filosofía con una tesis sobre Arthur Schopenhauer, presentada en 2010 en la Universidad Babeş-Bolyai de Cluj Napoca. Publicó, solo ocasionalmente, pequeños estudios sobre Platón y Schopenhauer, así como artículos sobre diversos temas tomados de la cultura y de la religión.

Romania Yearbook Radu Lucian Alexandru

Cina blestemată dezvoltă metafora unei lumi absurde, lipsite de speranță, unde morți și vii, tortionari și victime, puternici și slabi se amestecă, prinși deopotrivă în malaxorul istoriei. Implacabilă, o singură lege reglementează viața din Gjirokastra, cea a miturilor care sustrag evenimentele vieții cotidiene și le consacră, transformându-le într-un palimpsest de povești exemplare.

Roman inclus pe lista scurtă a Independent Foreign Fiction Prize 2013. Pe 16 septembrie 1943, în Gjirokastra ocupată de trupele naziste, doctorul Gurameto îl primește într-o seară la masă pe colonelul Fritz von Schwabe, decorat cu Crucea de Fier, pe care îl cunoaște, se pare, din vremea studenției. În urma acestei cine, armata germană îi eliberează pe localnicii luați ostatici, printre aceștia numărându-se și un evreu. În aparență, nimeni nu știe ce s-a întâmplat în timpul acelei cine, ce s-a vorbit, dacă doctorul Gurameto e un erou ori un trădător, și nici măcar dacă Fritz von Schwabe este cu adevărat cine pretinde că este. Însă zece ani mai târziu, când Stalin declanșează persecuția împotriva medicilor, trecutul este dezgropat, iar Gjirokastra devine teatrul tragic al unei anchete absurde, care, în loc să deslușească enigmele trecutului recent, dezgroapă și altele, străvechi. "În această istorie dramatică, pe care Kadare ne-o spune într-o

poveste cu un nimb fantastic, în manieră balcanică, sunt amintite atrocitățile comise în timpul epurărilor staliniste, când Albania a fost marioneta jalnică a unei ideologii criminale." (L'Express) Vlad Adăscăliței, „Noi suntem fiii lui Stalin“ (Postmodern.ro, octombrie 2013)

Jurnalul fericirii. Manuscrisul de la Rohia Ideea Europeană - eBookuri.ro

Metodologii diverse, îndeosebi cele de origine fenomenologică și analitic-filosofică, sunt utilizate de cercetători pentru a reformula probleme filosofice mai vechi, din orizontul unor discipline tradiționale, cum sunt ontologia și teoria cunoașterii, sau pentru a formula probleme noi, referitoare la statutul experiențelor și conținuturilor non-judicative, la relația dintre acestea și judecată, conștiință, adevăr, evidentă etc., la elementele semnificative cognitive din aria pre-judicativului, la constituirea lor sau la posibila lor autonomie de constituire și de operare.

Rumanian Review Humanitas SA

Această carte discută problema fundamentală a neoplatonismului – cea a unui principiu de dincolo de ființă și de gândire – în operele celor mai importanți reprezentanți ai acestui curent filozofic: Plotin, Porfir, Iamblichos, Proclus și Damascius. Este vorba despre una dintre cele mai pasionante înfruntări din istoria filozofiei, care pornește de la câteva indicații enigmatice din dialogurile lui Platon, referitoare la sursa cunoașterii și a ființei lucrurilor. Depășind distincția platonice dintre lumea sensibilă și cea inteligibilă, filozofii neoplatonici au căutat să înțeleagă principiul absolut, numit unu sau bine, care face posibilă lumea inteligibilă însăși și realitatea în ansamblul ei, dar care trece astfel dincolo de ființă și de gândire.

Buletinul agriculturii Editorial Circulo Rojo

Această carte (ca orice altă carte) este o carte liberă: ea nu are înțelesuri fixe, înfundate, nemișcate, înțepenite în timp și spațiu – înțelesurile ei (actuale și posibile) sunt libere spre interpretare, sunt libere spre judecare, sunt libere spre relaționare și transformare.

Cina blestemata Dictionary of Literary Biograp

Această nouă carte despre Eminescu s-a născut dintr-un studiu de mai mici dimensiuni, publicat în 2012 în revista Limba Română de la Chișinău, fiind prilejuit de împlinirea a două veacuri de la raptul Basarabiei petrecut în anul 1812. La o relectură, cu travaliu sporitor, numărul paginilor s-a multiplicat, încât studiul a fost extins la cartea de față, devenind a opta din cele douăsprezece închinat fenomenului Eminescu, din 1984 până azi. Ediția a doua este substanțial adăugită față de cea din 2013, inclusiv cu nu mai puțin de cinci capitole noi: Apendice istoriografic la „cazul Stere”, Întâlnire ontologică: Eminescu și Stere, Basarabia și arheul românesc, Resurecția identitară a Basarabiei, Timp și exil. Firește, atenția se concentrează asupra viziunii eminesciene privitoare la destinul acestei provincii românești, viziune care îmbină, cu o pătrundere demnă de o minte genială, elementele istoriografice cu cele ale filosofiei, dreptului, politicii, moralei, toate în strânsă corelație cu ceea ce am numit, într-o carte anterioară, ontologia arheității. Totuși, titlul Basarabia eminesciană mi-a impus trecerea dincolo de referința strict exegetică, urmărind spiritul abordării eminesciene la destinul ulterior al provinciei imposibil de rupt de cel al României posteminesciene. Theodor Codreanu

Discursuri parlamentare Cambridge Scholars Publishing

În Sociologie Noologică, profesorul Ilie Bădescu formulează un lucru esențial, și anume că nu este cu puțință să cunoști omul, societatea și evoluția fenomenelor istorice, culturale și economice dacă se ignoră kenoza dumnezeiască, înomenirea lui Dumnezeu, grija permanentă și culminativă a Lui pentru starea lumii. Frumusețea va mântui lumea și alte eseuri Рипол Классик „Nicolae Breban este stăpânit de – și ajunge să stăpânească el însuși – voința de putere creatoare. Creația este, după Fr. Nietzsche, adevărată voință de putere. „Cât pot crea – atât există”, iată relația definitivă și poate chiar sensul vieții, raliată adânc unei ontologii a artei literare. Scriitorul se teme cel mai mult de insuficiența voinței. Întotdeauna a fost îngrozit de un succes de mâna a doua. Un succes a fost faptul că în Franța i-au fost publicate „romane dificile”, într-un context literar și istoric defavorabil. (...) Breban trăiește cu luciditate abisală un „vis estetic”. Urmează, așadar, și nu contrazice autonomia esteticului. Omul și cultura sunt artificioase, nu naturale. El crede că, în esență, literatura nu s-a schimbat niciodată de la Homer încoace.” / Marian Victor Buciu „Un romancier pentru o generație a literaturii. Nici un prozator român nu a trăit, după 1960, o evoluție atât de rapidă. Succesul fulgerător al lui Nicolae Breban nu poate și nici nu trebuie să fie judecat independent de momentul 1965 al literaturii tinere. O generație de povestitori și de poeți avea nevoie de un adevărat romancier pentru a-și consacra, așa cum se cuvine, strălucirea. Nu de un romancier făcut prin aglomerarea povestirilor, strălucitor pe fiecare pagină, spectaculos prin fiecare personaj al său; generația reclamă nu un autor care știe să povestească, ci un scriitor înzestrat cu vocație de romancier: de adevărat constructor.” / Cornel Ungureanu

Teatru Fundația Istoria Binecuvântării

„Deschis în fața suprarealismului, a literaturii onirice, a noului val (Nouveau Roman), N. Steinhardt le apreciază și în măsura în care dislocările, discontinuitatea, descompunerile, fracturile de limbaj ori de realitate imaginară sunt urmate de o recompunere, de o reunificare, de o reasamblare după alte coordonate. Pentru că el, pe urmele lui Charles Péguy, consideră că Răul este cel care «nu se compune», care se opune organizării vieții spiritualizate. Cel care în textele sale interbelice, în special în cele din Revista burgheză, aducea un elogiu formelor ca expresii ale onorabilității sociale nu putea desconsidera acum ideea de formă, dimpotrivă. Ceea ce privește el cu condescendență este miza totalitară pe formă, forma vidată de sens. Cel care își dovedise din plin disponibilitățile ludice în volumul de debut În genul... tinerilor și le va dovedi și mai târziu – dintr-o altă perspectivă – prin gestul împăcării cu avangarda ori prin textele admirative despre scriitorii Generației '80 nu putea să rămână imun la ideea culturii și a artei ca joc (în sensul lui Huizinga). Numai că el nu putea să vadă în jocul cultural doar o prestidigitație tehnică, glacial-formală, pentru el jocul era tot o ipostază a «întrupării».” (George Ardeleanu)

Host Bibliographic Record for Boundwith Item Barcode

30112116683241 and Others Zeta Books

Zaharia, alături de Hagai și Maleahi – toți trei profeți post-exilici –, încheie filonul revelației profetice vechi-testamentare. În comentariul său pe Zaharia, Leupold (Exposition of Zecharia, p. 3) afirmă că finalul vorbirii profetice nu pare a fi un râu care seacă sub arșița soarelui, ci mai degrabă o glorioasă și bogată revărsare a revelației divine. Bentley ne spune că, în Noul

Testament, „din Zaharia sunt citate treizeci și trei de porțiuni de text în cincizeci de locuri diferite. Multe dintre acestea au legătură directă cu Domnul Isus Hristos” (Michael Bentley, Building for the Glory of God, p. 92), iar Baldwin afirmă că „natura aproape enigmatică a unor texte din Zaharia invită la meditație. Mai ales pasajele care tratează tema păstorului, care au influențat gândirea lui Isus mai mult decât orice alt pasaj din Vechiul Testament” (Baldwin, Zecharia, p. 198). Prin aceste profeții mesianice, Duhul lui Dumnezeu pregătea inima poporului Său să traverseze pustiul perioadei Inter-testamentare și să păstreze vie așteptarea mesianică. Zaharia alunecă însă mai departe în istorie, spre vremurile în care cei din Iuda și locuitorii Ierusalimului Îl vor plânge pe Cel pe care L-au străpuns și vor pregăti astfel A Doua Venire a lui Hristos, când va domni din Ierusalim peste întreg pământul.

METAMORFOZELE OVIDIENE ÎN DIALOG CU LITERATURA ROMÂNĂ MODERNĂ ȘI POSTMODERNĂ "Realitatea" Publishers Ltd

Această lucrare își propune să realizeze un studiu de literatură comparată ce are ca scop evidențierea valorificării temelor antice prin interpretarea analitică a elementelor comune identificate în Metamorfozele lui Ovidius și în literatura română modernă și postmodernă.

Puntea artelor Lulu.com

Caragiale a delimitat și impus teritoriul dramaturgiei românești cu numai cinci piese patru comedii și o drama scrise pe durata a doar unsprezece ani. Timp de un secol și peste trei decenii cât a trecut până astăzi de la prima lectură publică a Noptii furtunoase cea dintâi dintre marile lui piese perimetrul problematic de viziune stilistică și tipologică al teatrului românesc atât în registrul

comediei cat si in cel al dramei fie aceasta „de idei“ fantastica ori mitologizanta a ramas cel stabilit de Caragiale. Pentru literatura dramatica romaneasca el a avut si are acelasi rol ca in literatura franceza Corneille Racine si Molière laolalta. I-a fixat pentru eternitate probabil tiparele si întinderea specificul si frontierele.

MIRCEA IORGULESCU

[Interpretari la Platon](#) Elefant Online

The Iron Curtain concealed from western eyes a vital group of national and regional writers. Marked by not only geographical proximity but also by the shared experience of communism and its collapse, the countries of Eastern Europe--Poland, Hungary, Albania, Romania, Bulgaria, and the former states of Yugoslavia, Czechoslovakia, and East Germany--share literatures that reveal many common themes when examined together. Compiled by a leading scholar, the guide includes an overview of literary trends in historical context; a listing of some 700 authors by country; and an A-to-Z section of articles on the most influential writers.

[Letopisetul Tarii Moldovei de la Dabija-Voda pana la a doua domnie a lui Constantin Mavrocordat. O sama de cuvinte](#) Editura Universității din București - Bucharest University Press

Cu mulți ani în urmă, am început o explorare plină de ardoare a mării lirice argheziene. Timp de trei ani, am străbătut-o în lung și în lat, am coborât în adâncurile ei. Apoi, firul cercetărilor s-a întrerupt. Între timp – în vara anului 1955 –, l-am întâlnit pe Poet, o singură dată, într-o dimineață, la mare. Eram încă atât de tânăr, și consideram încă cu atâta umilință scrisul meu ca fiind nevrednic de a se alcătui într-o „operă”, și de a sta măcar alături de o operă precum aceea a Poetului, încât n-am îndrăznit să-i vorbesc despre incursiunile pline de o riguroasă fervoare în

universul său imaginar. Mai târziu, a fost prea târziu. Pentru a-i studia opera, îl vom jertfi cu bună știință pe Tudor Arghezi, acel om care a fost, supunând unei epohé toate câte le știm sau presupunem că le știm despre el. Nu vom uita, însă, că Poetul, Artistul, Scriitorul despre care vom vorbi nu reprezintă decât făptura mitologică pe care o deducem din singura substanță „argheziană” ce ne interesează, aceea a cuvintelor sale scrise. A-l merita pe Arghezi înseamnă a găsi acele căi spre scrisul său, acele modalități de exprimare, de formulare, acele valori și structuri, acele echivalențe prin care să ne putem apropia această operă sau, altfel spus, prin care ea să devină pentru noi o prezență. O monografie de referință asupra operei argheziene. O capodoperă, pentru prima dată în Colecția Ediții definitive.

Discursuri parlamentare: 1888-1895 Fundația Istoria

Binecuvântării

Întruchipări ale omului modern preocupat de carieră și de statutul său în societate, personajele Laviniei Braniște visează la îmbogățire și recunoaștere socială, uitând de familie și de cei apropiați. De multe ori însă, munca până la epuizare, obsesia pentru propria imagine și îndepărtarea de prieteni pot avea consecințe nebănuite. Fiecare text al Escapadei redă, subtil-ironic, imaginea mult amplificată a unei probleme provocate de stilul de viață actual. Munca într-o mare companie, lumea universitară, întâmplări mărunte sau relații eșuate devin puncte de plecare pentru povești cu tâlc, pline de farmec, al căror final este de multe ori lăsat în voia imaginației cititorului.

Opera lui Tudor Arghezi Elefant Online

Operă de bilanț existențial, Jurnalul fericirii s-a bucurat de un enorm succes după 1989, devenind o carte fundamentală pentru

toți cei care au rezonat la mesajul lui Steinhardt de a-și depăși temerile, de a ieși de sub dominația fanatismului, răului și minciunii pentru a îmbrățișa adevărul și a-și descoperi astfel demnitatea umană. În arhivele Mănăstirii „Sfânta Ana“ Rohia se păstrează o dactilogramă incompletă, conținând o variantă a Jurnalului fericirii. În această variantă, publicată acum pentru prima oară, există fragmente care nu se regăsesc în textul tipărit până în prezent, episoadele sunt ordonate diferit, fără respectarea criteriului cronologic, iar multe pasaje sunt formulate diferit.

Dincolo de bine, dincoace de rău Elefant Online

Essays on some of the most prominent Eastern European writers from the twentieth-century from the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Romania and Slovakia. Discusses the contributions of these authors who played a significant role in the growth, development, and preservation of their respective literatures. This rich and diverse literary history of Eastern Europe mirrors the depth and complexity of its social and political history.

[Twentieth-century Eastern European Writers](#) Columbia University Press

Trăim într-o lume în care totul se schimbă. Într-o alergare epuizantă, omul rămâne în urma timpului. Ne vom pierde în vârtej? Într-o incursiune de la Biblie la Faust, de la Antigona la miturile și iluziile omului contemporan, Ion Vianu caută repere și remedii. Unul este Frumusețea, despre care Dostoievski și alte mari spirite au spus că poate mântui lumea.

Uricariul cuprinđătoriū de hrisoave, anaforale si alte acte Ideea Europeană - eBookuri.ro

Ediție îngrijită și cuvânt înainte de Grigore Vida „Expresia amicus Plato... e a lui Platon însuși înainte de-a fi a detractorului lui Platon. Niciodată nu ești în tihnă cu Platon. Gândirea lui riscă. Întreg efortul dialectic înseamnă consimțire la risc. Iar de fiecare dată totul poate cădea. Consimți la această aventură? Ești apt să-l înțelegi pe Platon. Dacă nu, te poți mulțumi cu adevărurile școlii. Platonismul întreg, și cu el doctrina lui Socrate, ar reprezenta o mare platitudine dacă s-ar reduce la a spune: trebuie să știm «exact» despre ce vorbim. Socrate și Platon n-ar fi fascinat cultura veacurilor dacă ar fi adus simpla exigență de exactitate în discursurile noastre. Dincolo de cunoștințele exacte ne mai trebuie o știință: e știința Ideilor.” — CONSTANTIN NOICA „Volumul de față reunește toate textele lui Noica despre Platon publicate în perioada de după război. În timp ce Descartes, Kant și, în final, Hegel au fost ca niște trepte pentru Noica, de Platon nu s-a despărțit niciodată. Neîndoielnic, pe Noica îl atrăgea faptul că gândirea lui Platon se pune mereu pe sine la încercare, dar, mai mult decât atât, ceea ce trebuie să îl făcea să revină mereu la filozoful antic era meditația pe care o găsea la acesta asupra relației dintre real și ideal; căci marea temă a filozofiei lui Noica ar putea fi considerată felul în care «realul se împletește cu idealul». Noica repetă cu fiecare prilej că Ideea platonice nu este supra-instituită realului, dublându-l pe acesta, că nu este «transcendentă», așadar, ci mai degrabă «transcendentală», întemeietoare a realului. Deși admite că Platon încurajează prea des evaziunea din real, totuși lumea Ideilor «nu e în ceruri», ci «Ideile se întorc asupra realului, se împlântă în el, absorbite parcă. Ideile sunt setea realului». Potrivit lui Noica, la esență se ajunge întotdeauna răsfrângând realul asupra lui însuși, iar Ideea

este o ridicare spre esențial, dobândind arheul lucrurilor.” —
GRIGORE VIDA